

ŽENSKI UČENIČKI DOM

MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

S PRAVOM JAVNOSTI

Godišnjak Doma 2020.

Kazalo:

Riječ ravnateljice	6
Riječ urednice	7
Kroz povijest Doma.	8
Iz života Doma.	13
Nova školska godina stiže, ljetu kraj sve je bliže.	13
Daruj nam svoga Duha, Gospodine!	14
Učenice slave blagdan Riječke Majke.	15
Krunica je najljepša i najbogatija od svih molitvi	16
Dan Doma i blagdan sv. Anđela Čuvara 2. listopada	16
Šetnjom Molo Longom obilježili smo Svjetski dan pješačenja.	17
Prigodnom izložbom obilježili smo Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.	17
Posjet Bogoslovnom sjemeništu Ivan Pavao II.	18
Svi sveti i posjet Prihvatilištu za beskućnike Ruže sv. Franje.	19
Advent u Zagrebu.	20
LI–RA Sušak – stvaramo našu prvu slikovnicu	21
Dan sjećanja na žrtvu Vukovara - 18. studenog	22
Kreativne radionice u Domu	23
Izrada božićnih čestitki, doček sv. Nikole i quilling radionica	24
Radost Božića veća je kada se dijeli.	24
Ususret Božiću	25
Božić u Domu.	26
Svjetski dan bolesnika i svetkovina Gospe Lurdske.	27
Sve je lako kad si mlad	28
Vrijedi li socijalna distanca i za ljubav?.	29

Maturantice 2019./2020.	30
Intervju s učenicom Karlom Sorčić.	34
Pola ure sporta i kulture	36
O šahu i mojim odličjima	36
Proljetni šahovski turnir	37
Etno kutak	38
Duhovna glazba – predivan Božji dar	40
Riječ, dvije...	41
Mojih deset godina	41
Teologija tijela – Ivan Pavao II.	42
Budimo kreativni	44
Iz kuhinje naših učenica	44
Pjesme i slike	46

Impressum:

Godišnjak Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, 2020.

Urednica: Nikolina Matić, prof.

Odgovorna urednica: s. Martina Vlahović

Uredničko vijeće: s. Martina Vlahović, Nikolina Matić, Katarina Štambuk i učenice autorice članka

Vanjski suradnici ovog broja: fr Ivan Dominik Iličić OP, Valentina Ceranić, prof.

Nakladnik: Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, Rijeka

Sunakladnik: Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka

Za nakladnika: s. Martina Vlahović

Adresa uredništva: Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti

HR – 51 000 Rijeka, Pomerio 17

Tel.: (051) 325 920;

e-adresa: z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr

Lektura: Katarina Štambuk, prof.

Fotografije: Foto Kurti, Arhiv Doma

Grafički dizajn omotnog lista: Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

Grafička priprema i tisak: Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

Naklada: 500 primjeraka

Riječ ravnateljice

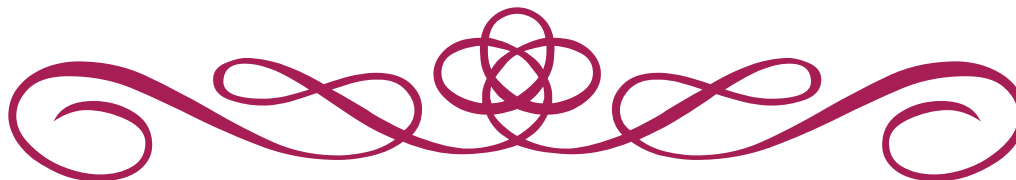
Dragi čitatelji!

Božjom milošću i predanim radom svih suradnika predstavljamo još jedan Godišnjak Doma. Ova školska godina bila je puna izazova i neočekivanih situacija. Za mene osobno ovo je prva godina rada u Domu, a za sve nas ovo je i godina obilježena štrajkom prosvjetnih djelatnika kao i pandemijom Covid 19 virusa. No, unatoč svim izazovima predstavljamo vam Godišnjak koji smo obogatili novim rubrikama, zanimljivim člancima i razigranim stranicama.

Hvala svima koji su na bilo koji način sudjelovali u stvaranju Godišnjaka. Uvjerena sam da će svatko od vas naći nešto za sebe, a mi ćemo se i dalje truditi biti spontani, kreativni i veseli.

I za kraj želim se obratiti maturanticama u osobno ime i u ime svih djelatnika. Vaša susretljivost i vedrina ostat će trajno u našim srcima – HVALA VAM! Želimo vam blagoslovljen i uspješan nastavak obrazovanja. Ali ono najvažnije, želimo da kroz život hodate čvrstim i odlučnim koracima s pogledom usmjerenim prema Nebu.

s. Martina Vlahović

Riječ urednice

Poštovani i dragi čitatelji!

Sa zadovoljstvom vam predstavljamo novi, treći broj Godišnjaka Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti.

Godišnjakom kontinuirano obuhvaćamo i pratimo sva događanja i aktivnosti koje provodimo s našim učenicama tijekom školske godine u našem Domu, ali i izvan njega.

Budući da smo se svi spletom izvanjskih čimbenika našli u jednoj izazovnoj i specifičnoj (ne)prilici uzrokovanoj pandemijom virusa COVID - 19, mnoge su planirane aktivnosti prolongirane ili pak otkazane, no to nas ipak nije spriječilo da putem Zoom aplikacije redovito kontaktiramo s našim učenicama i održavamo Vesele večeri o kojima će više riječi biti u nastavku časopisa, u članku kojeg potpisuje učenica Iva Mufić.

Kao što smo ranije najavljivali, privukli smo i nove vanjske stručne suradnike koji su pisanjem osvrta na određenu tematiku doprinijeli obogaćivanju časopisa i njegovom nastavku. Tu posebno valja istaknuti fr Ivana Dominika Iličića, OP, duhovnika učenica koji je redovito održavao duhovne susrete za njih, a uvelike je poznat po svome karitativnom i volonterskom radu s mladima! Zatim, tu je i osvrt dugogodišnje odgojiteljice u našem Domu, prof. Katarine Štambuk o njezinom desetogodišnjem iskustvu rada u Domu.

Zbog izvanrednih okolnosti strip je u ovome broju izostao, ali će se zasigurno vratiti u sljedećem.

Sve što stvaramo, činimo to iz ljubavi i na dobrobit naših učenica zbog kojih i postojimo i koje su nam poticaj za buduća djela i ideje koje u zajedništvu s njima ostvarujemo.

Nikolina Matić, prof.

Kroz povijest Doma

Majka Marija Krucifiksa Kozulić, odgajateljica

U prošlom broju Godišnjaka govorili smo o Riječkoj Majci kao odgojiteljici, koja je sav svoj život posvetila općeljudskom, vjerskom i moralnom odgoju djece i mladeži, osobito siromašne.

U svim civilizacijama i kulturama odgoj djece uvijek je bila osnovna i ozbiljna zadaća obitelji, društva i Crkve. I društvo i Crkva osnivali su škole i zavode u kojima su se odgajala djeca i učila osnovne ljudske, kršćanske i moralne vrijednosti.

Za odgoj siromašne djece od rođenja najviše se zauzimala Crkva, razni redovi, muške i ženske redovničke kongregacije kako u zapadnim europskim zemljama, tako i u našoj domovini koji su imali svoje zavode ili sirotišta za siročad i nezbrinutu djecu.

Čim je Marija Kozulić kao članica Pobožne udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova počela planirati otvaranje zavoda kao karitativno-socijalne i odgojno-obrazovne ustanove u Rijeci, dodatno se doškolovala i za učiteljicu predškolskoga odgoja jer je planirala najprije otvoriti dječji vrtić. To potvrđuje i Marijin brat Nikola, riječima: „Gospođica Kozulić namislila je stoga da se legalno osposobi za odgoj djece i, nakon brižne pripreme, sa zavidnim je uspjehom položila ispit za učiteljicu u vrtiću u Učiteljskoj školi u Goriciji, zajedno s gospođicom Dionizijom D’Ancona, koja je s njom izgarala u želji za apostolatom.“¹ U isto vrijeme 1893. u Rijeci je otvorena fröbelska škola (odgoj po načelima njemačkoga pedagoga Fridricha A. Fröbela (1782. – 1852.)),² te je Marija, kao ravnateljica Udruge, poslala još tri članice u tu školu da se stručno osposobe za rad s djecom.

1 Niccolò Cosulich, Vita della Fondatrice, str. 1.

2 Prvo je zabavište osnovao Fridrich Fröbel 1837. u Blankenburgu kraj Rudolfstadta, a nakon dvanaest godina utemeljio je 1849. prvu učiteljsku školu sa zabavištem koje je on prozvao „Kindergarten“ u Liebensteinu, u Njemačkoj. Fröbel je prvi izgradio moderni sustav predškolskog odgoja prema pedagoškim zahtjevima, prema kojima odgoj djece treba biti u skladu s prirodom, prema dječjim instiktivnim težnjama te posebnim sklonostima svakoga djeteta. Također da se prema načelu prirodne dječje razvojne dobi, potpomogne odgoju i razvoju djece intelektualno, ćudoredno i tjelovježbom, to jest da se svakom djetetu omogući razvoj putem igre i drugih raznih aktivnosti. Do Fröbela postojale su dvije vrste prihvatilišta ili zavoda za odgoj male djece: a) pjestovališe (sirotište) i čuvalište te kasnije pučko zabavište. Firmin Marbeau osnovao je 1837. u Parizu pjestovalište za siromašnu djecu do navršene treće godine života. Taj je zavod on nazvao jaslice; jer je Isus započeo svoj zemaljski mukotrpan život na slami u jaslicama. Za odgoj siromašne djece od rođenja najviše se zauzimala Crkva, razni samostani u zapadnim europskim zemljama, koji su imali svoje zavode ili sirotišta za siročad i nezbrinutu djecu. Čuvališta ili utočišta osnovao je potkraj XVIII. st. Hinko Pestalozzi (1746.- 1827.), za djecu zaposlenih radničkih obitelji od 3-7 godine, u kojima mogu biti tijekom cijeloga tjedna osim nedjelje, a odgajala bi se pod brižnom rukom razborite dadilje kroz primjeren rad, igru i molitvu. I pučko zabavište je ujedno i čuvalište

Dječji vrtić

Za otvorenje Zavoda Presvetog Srca Isusova (Istituto del Sacro Cuore di Gesù) na Pomeriju u Rijeci, Marija Kozulić je publicirala 8. rujna 1895. letak na hrvatskome, talijanskome, mađarskome i njemačkome jeziku. U letku je obrazložila svrhu Zavoda, koji je prije svega katolička karitativna odgojno-obrazovna ustanova za nezbrinutu djecu, čiji su sadržaji: dječji vrtić, ili fröbelska škola (tal. asilo infantile), četverorazredna pučka škola i dnevni boravak za učenje nakon nastave, knjižnica, oratorij, raznovrsne radionice ručnoga rada i tečajevi za domaćinstvo i strane jezike, glasovir i poduke iz raznih školskih predmeta. Zavod Presvetog Srca Isusova (Istituto del Sacro Cuore di Gesù) u Rijeci otvoren je i blagoslovljen 1. listopada 1895., a deset dana kasnije, 11. listopada, otvoren je Dječji fröbelski vrtić. Marija je planirala isti dan otvoriti i dječji vrtić, ali je čekala dozvolu Gradskoga poglavarstva za početak rada.

Otvorenje dječjeg vrtića, kako je to Marija zabilježila, bila je zajednička želja svih članica Udruge, koje su se međusobno nazivale sestrama, a koje su zajednički molile s tom nakanom.³ Već pri kupnji kuće Marija je razmišljala o opremi vrtića, ali budući da nije imala dovoljno financijskih sredstava mislila je otvoriti ga, a potom ga postupno opremiti svim potrebnim namještajem i didaktičkim sadržajima. Međutim, njezina sestra Irena ozbiljno joj je preporučila da vrtić već za otvorenje valja odmah urediti „jer majke će doći razgledati vrtić i ne bi bilo zgodno da stvore žalosnu predodžbu“.⁴ Za nabavke i kompletnu opremu fröbelskog vrtića Marija se konzultirala u jednom također fröbelskom zabavištu u Gorici, u Italiji.

Kad je Marija uputila Poglavarstvu grada Rijeke zamolbu za otvorenje fröbelskog vrtića 12. rujna 1895., spomenula je u dopisu da se istodobno zatvara vrtić Amalije de Petho u Rijeci te će im se i ona pridružiti kao peta učiteljica u radu. Dozvolu od Gradskoga školskog savjeta dobila je 30. rujna „uz uvjet da se sav odgoj i poučavanje djece provodi na talijanskom jeziku“ te da ista ustanova podliježe kontroli spomenute gradske vlasti.⁵ Međutim, Marija je već bila osigurala osposobljene učiteljice koje su sav odgoj u Zavodu provodile na talijanskome i hrvatskome jeziku.

gdje djeca borave čitav dan, koje odgajaju i poučavaju osposobljene učiteljice zabavišta po Fröbelovom sustavu. U našoj domovini prvo je zabavište osnovala 1869. u Zagrebu učiteljica pučke škole Antonija Cvijić-Lukšić. Kasnije su taj zavod 1872. preuzele sestre milosrdnice, koje su imale i učiteljsku školu sa zabavištem u svome samostanu. Usp. Antonija Cvijićeva, *Rukovođ za zabavište*, u Zagrebu, Naklada hrvat. Pedagogijsko-književnoga zbora, 1895., str. 4 –14. (Kod nas se u to doba dječji vrtić nazivao zabavište, na talijanskom jeziku giardino d' infanzia, a na njemačkom Kindergarten).

3 Usp. *Riassunto delle Conferenze e operato della Pia Unione delle Figlie del S. Cuore di Gesù in Fiume*, Libro I, Fiume 8. Settembre 1889, str. 66.

4 Usp. *Pismo* Marije Kozulić, 21. kolovoza 1895.

5 HR DARI – 0541 (JU–2), Predmet D–37/1895., spis br. 10820. Zamolba Marije Kozulić, za otvorenje dječjeg vrtića.

Dvije učiteljice su bile odmah spremne useliti se u Zavod i preuzeti rad s djecom.⁶ Marija je obavijestila poglavaricu Udruge u Trstu da su spremne ukupno četiri kvalificirane učiteljice: gđica Marija Vivant, Amalija De Zorzi, Dionisija d' Ancona, („među kojima i ja“), i nekoliko pomoćnica.⁷ Tako Marija sama potvrđuje da je bila učiteljica vrtića, a i njezin brat Nikola je zapisao da je ona bila tal. „maestra giardiniera“.

Dječji vrtić na Pomeriju ubraja se među prve predškolske ustanove u povijesti grada Rijeke, a druga je predškolska ustanova po fröbelskom sustavu u Rijeci.⁸ Marija se od tada potpisivala kao „Ravnateljica Zavoda Presvetog Srca Isusova“ (Direttrice del' Istituto del Sacro Cuore di Gesù), a ujedno je bila i ravnateljica dječjeg vrtića.

O otvorenju dječjeg vrtića 24. rujna 1895. Marija Kozulić je putem dnevnoga tiska izvijestila javnost:

„Sljedećega mjeseca listopada u Zavodu Presvetog Srca Isusova (nekad vila „Meden“), u ulici Pomerio 1, otvorit će se Privatni dječji vrtić.

Vrtić će biti uređen prema sustavu Friedriha Fröbela, i obuhvaćat će igre prikladne dječjoj dobi, pjevanje, tjelovježbe na svježem zraku ili u dvorani za to određenoj prema godišnjem dobu, sađenje gredica, radovima, slikanjem te vježbanjem u malim konstruiranjima itd. itd., jednom riječju, kako to zahtijeva fröbelski način.

Vrtić će imati jednu voditeljicu i dvije ili tri učiteljice vrtića prema potrebama, ali sve osposobljene za rad. Potpisana se nada da će veliki broj obitelji htjeti povjeriti svoju djecu

s. Dobroslava Mlakić

⁶ Usp. *Isto*.

⁷ *Pismo* Marije Kozulić, 2. rujna 1895.

⁸ U Rijeci je osnovan 1893. prvi mađarski dječji vrtić u kojem se provodio odgoj po fröbelskom sustavu i nazivao se: Državni Fröebelov Zavod – L' Istituto Fröbeliano di Stato – Magyar kiraly allami kisededóvó. Usp. Milivoj Čop, Riječko školstvo (1848.-1918.), Izdavački centar Rijeka, Rijeka, 1988. str. 22-23.

23
1895

Onclito Magistrato Civico

Fiume

L'umile sottoscritta prega costoro
Onclito Magistrato Civico a volerle
concedere il permesso di aprire un
Orto infantile protestano, nel
primo d. Ottobre p.v. nella già Villa
Meden situata in Via Tomorio già assi-
tata e dichiarata perfettamente
corrispondente allo scopo, da Spett.
relativa Commissione composta del
Protospico Sig. Dr. Pillepich e del
Sig. Leonardo Conti de' Domini.

La sottoscritta opera che sin le
verrà benignamente accordato per
l'epoca fissata, tanto più che colla
fine del corr. mese si chiude il ter-
mino infantile della Sig. Amalia de
Polko la quale viene ad unirsi con la
sottoscritta per lavorare in comune ac-
cordo.

Con anticipato ringraziament
ha l'onore di debbersi di costoro Onclito
Autorità.

umile serva
Maria Kozulic
Via Giulia # 1

Molba Marije Kozulić Poglavarstvu
grada Rijeke za otvaranje dječjeg vrtića

*Prva zgrada Zavoda u kojoj je 1895.
otvoren Dječji froebelski vrtić*

Iz života Doma...

Nova školska godina stiže, ljetu kraj sve je bliže

U novu školsku godinu uplovili smo s brojnim novostima, a jedna od njih je i predstavljanje nove v.d. ravnateljice Doma, s. Martine Vlahović. Po završetku roditeljskog sastanka, uslijedilo je druženje s učenicama uz slasne zalogaje te prepričavanje ljetnih dogodovština

Daruj nam svoga Duha, Gospodine!

Uoči početka nove školske godine, a kako bi nam svima bila što uspješnija i plodonosnija, slavili smo sv.misu sa zazivom Duhu Svetomu koju je predvodio duhovnik učenica fr Ivan Dominik Iličić, OP.

Učenice
slave
blagdan
Riječke Majke

U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije, proslavili smo prvi dan trodnevnice uoči proslave Krucifiksinog. Učenice Doma glazbenom su pratnjom upotpunile svečano misno slavlje čija je središnja misao bila kako svoj kršćanski život trebamo svakodnevno obnovljati i djelima ga potkrepljivati baš poput Majke Krucifikse.

Krunica je najljepša i najbogatija milostima od svih molitvi

Počeo je mjesec listopad, a s njim i listopadske marijanske pobožnosti koje smo i ove godine njegovale molitvom krunice na čast Majke Božje u kapeli Presvetog Srca Isusova

Dan Doma i blagdan sv. Anđela Čuvara 2. listopada

Dan Doma obilježili smo kreativnom radionicom izrade gipsanih anđela i srca te izvlačenjem tzv. tajne prijateljice s ciljem jačanja prijateljstva i međusobnog povezivanja učenica.

Šetnjom Molo Longom obilježili smo Svjetski dan pješačenja

Prigodnom izložbom obilježili smo Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Postavljanjem izložbe plodova zemlje, kruha i drugih krušnih proizvoda, žitarica i alata koje se koristilo u preradi, obilježili smo Dane kruha te skupljali dobrovoljne priloge za pomoć gladnima u svijetu

Posjet Bogoslovnom sjemeništu Ivana Pavla II.

Na spomendan sv. Ivana Pavla II., već uhodanim slijedom, u pratnji odgojiteljice Katarine Štambuk, nas nekoliko učenica uputilo se u Bogoslovno sjemenište koje nosi naziv po ovome svjetski poznatome papi i svecu, a koje je smješteno nadomak Doma.

Prisustvovala smo sv. misi koju je predvodio riječki nadbiskup mons. Ivan Devčić, a nakon sv. mise imale smo priliku razgledati sobu u kojoj je papa boravio, kao i prekrasnu kapelu u kojoj je misio.

Ovo je za mene bilo prekrasno i obogaćujuće iskustvo koje bih rado ponovila i iduće godine.

Karin Juričić, 1. r. Ekonomske škole Mije Mirkovića u Rijeci

Svi sveti i posjet Prihvatilištu za beskućnike „Ruže sv. Franje“

Velik broj učenica u pratnji ravnateljice s. Martine i odgojiteljice Katarine Štambuk, u utorak 5. studenoga, uputio se na gradsko groblje Kozala u posjet grobu naše utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse Kozulić na kojem smo zapalile svijeće i pomolile se za sve pokojne.

Pri povratku u Dom, svratile smo do trgovine gdje je svaka učenica kupila po jednu namirnicu po svojoj želji, a koje smo potom odnijeli u Prihvatilište za beskućnike „Ruže sv. Franje“ što je ujedno, za neke učenice i prvi put, bila prilika za druženje sa štíćenicima koje svake godine posjećujemo i darujemo sitnim znakovima pažnje.

Terezija Dujmović, 3. r. Medicinske škole u Rijeci

Advent u Zagrebu

Toga lijepog dana, 2. prosinca, nas šest učenica, zajedno s našom ravnateljicom, s. Martinom i gosp. Milanom Anušićem koji nas je vozio, uputilo se na advent u Zagreb. Ovim smo putovanjem zaokružili našu pripravu za Božić koju smo njegovale dolazeći na sv. mise zornice.

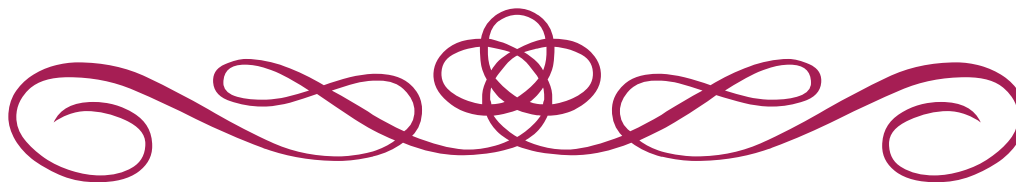
Nakon nastave i ručka, dobro okrijepljene, zaputile smo se u Zagreb. Tijekom putovanja zabavljale smo se pričanjem viceva i pjesmom, a zbog radova na autocesti, imale smo priliku proći kroz Vrbovsko, rodno mjesto naših dviju učenica.

Nakon nekoliko sati ugodnog druženja, stigle smo do Kuće novicijata u Zagrebu gdje se nalazi naša bivša ravnateljica, s. Anita Crnković koja sada ima nova zaduženja. Oduševljena našim nenajavljenim dolaskom, podržile smo se uz kavu i kolače.

Okrijepivši se, posjetili smo zagrebačku katedralu i grob blaženog Alojzija Stepinca na kojem smo se pomolile. Duhovno osnažene, s pouzdanjem u uslišanje naših molitvi, uputile smo se prema glavnom gradskom trgu gdje smo se susrele s našom bivšom učenicom, prošlogodišnjom maturanticom Sarom kojoj je Zagreb sada drugi dom. Nakon toga uputile smo se na fritule i kuhano vino „Kod fratara“, a potom uživale na klizanju na Tomislavovu trgu. Dok su neke od nas tada prvi put stale na klizaljke, druge su već bileiskusne te smo zajednički, u međusobnom pomaganju, uživale u toj zimskoj radosti. Već vidno izmorene, prošetale smo između adventskih kućica i upijale radost zajedničkog putovanja.

Slijedio je povratak u Rijeku na naš posljednji dan nastave. S lijepim uspomjenama u srcu, zahvaljujemo Bogu na tom danu, kao i s. Martini koja nas je pavela na ovo lijepo putovanje.

Neli Salković, 4. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova Rijeka

LI-RA Sušak – Stvaramo našu prvu slikovnicu

Na manifestaciji LI-RA Sušak, sudjelovali smo u izradi edukativnih slikovnica za djecu predškolskog uzrasta, a koje su namijenjene djeci iz Dječjeg doma Ivana Brlić Mažuranić u Lovranu

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara - 18. studenog

Nekoliko učenica u pratnji ravnateljice s. Martine i odgojiteljice Nikoline, 15. studenoga uputilo se u Kolonu sjećanja na žrtvu Vukovara krenuvši iz Vukovarske ulice do Mosta hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata. Zbog nešto lošijih vremenskih prilika program je bio skraćen, no to nas nije spriječilo da dostojanstveno obilježimo ovaj važan dan u hrvatskoj povijesti i prisjetimo se goleme žrtve koju je podnio Vukovar.

Duž cijele Vukovarske ulice, kao i na samome Mostu, svijetlili su lampioni, vijorile se hrvatske zastave...

Mnoštvo braniteljskih udruga, srednjoškolaca, studenata, ali i drugih građana Rijeke bili su jedno okupivši se u zajedničkoj molitvi i prisjećanju na sve poginule i nestale branitelje i civile Vukovara.

Za mene je ovo bio jedinstven doživljaj prožet emocijama, istovremeno sjetnim i tužnim, ali i ponosnim.

Ovaj smo dan također obilježili i u našem Domu prigodnim programom u kapeli Presvetog Srca Isusova, a koji je uključivao molitvu i čitanje domoljubne poezije uz svijeće.

Petra Stipetić, 1. r. Građevinske tehničke škole Rijeka

Kreativne radionice u Domu

Izrada božićnih čestitki, doček sv. Nikole i quilling radionica

Radost Božića veća je kada se dijeli

Netom prije Božića, posjetili smo Dom za odgoj djece i mladeži Rijeka te Dječji dom „Ivana Brlić Mažuranić“ u Lovranu. Darivanjem naših malih prijatelja, druženjem i pjesmom, uveličali smo svečani božićni program.

Blagdan sv. Lucije

Sadnjom pšenice u posudicama ukrašenima decoupage tehnikom, proslavili smo blagdan sv. Lucije

Ususret Božiću

Božićna se čarolija i ove godine mogla omirisati u našem Domu. Vrijedne učenice uz pomoć s. ravnateljice i odgojiteljica, pripremile su pravi blagdanski ugođaj sudjelovavši u brojnim maštovitim radionicama.

Božić

U srijedu 18. prosinca 2019. godine u večernjim satima u dvorani našega Doma održana je božićna priredba. Nastupale su mnoge učenice u različitim točkama. Neke su pjevale, neke svirale, neke recitirale, a neke su nastupile u nekoliko točaka. Bilo je tu od solističkih do komornih nastupa. Scenski dio programa obuhvaćao je prikaz Proslava Evanđelja po Ivanu, a glazbeni dio Koloplet hrvatskih pučkih božićnih napjeva, kao i nastup učenica instrumentalistica. Posebno me se dojmila božićna meditacija p. Ivana Ike Mandurića u izvedbi učenice Neli Salković koja me navela na jedan posebniji način promišljanja o smislu Božića.

Učenice su pokazale svoje talente te su se zabavile s publikom. Cijela priredba jako me se dojmila i odimala je pravim blagdanskim duhom.

Po završetku priredbe svi smo se okrijepili svakovrsnom ukusnom hranom koju su pripremile vrijedne kuharice. Mislim da je ovo bilo jako lijepo i ugodno iskustvo za sve nas. Nadam se tako lijepom programu i druženju i sljedećeg Božića.

Veronika Pervan, 1. razred Glazbene škole I. M. Ronjgova Rijeka

Svjetski dan bolesnika i blagdan Gospe Lurdske

U utorak 11. veljače proslavili smo blagdan Gospe Lurdske, a ujedno i Svjetski dan bolesnika. To jutro odgojiteljica me s veseljem pitala hoću li se pridružiti večernjoj sv. misi i slavlju u kapucinskoj crkvi Gospe Lurdske gdje se ovaj dan posebno slavi i obilježava. Rado sam se odazvala ovome pozivu. Prvi put sam bila u spomenutoj crkvi te se iznenadila velikom broju vjernika koji su nazočili euharistijskom slavlju.

Po završetku sv. mise, nas nekoliko učenica u pratnji ravnateljice s. Martine i odgojiteljica Katarine i Nikoline, zapalile smo male svijeće i položile ih pred kip Gospe Lurdske te se pomolile. Nakon toga upoznale smo se sa župnikom fra Eugenom Pavlekom koji nas je poveo u župnu dvoranu gdje se nastavilo slavlje, ovoga puta, u pjesmi i veselju. Uzela sam svoju harmoniku te zapjevala i zasvirala, a prisutni župljani rado su se pridružili. Bila mi je čast i zadovoljstvo biti dijelom ovoga slavlja, a posebno mi je bilo drago vidjeti nasmijana lica prisutnih.

Vanessa Jakac, 2. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova Rijeka

Sve je lako kad si mlad...

U ozračju zajedništva, nas nekoliko učenica, na Dan zaljubljenih, uputilo se na koncert Prljavog kazališta u Ex port Delta u Rijeci.

Koncert je bio odličan, a mi smo se zabavile kao nikad dosad pjevajući stihove ove popularne grupe.

Ljubav sve pokreće i na dobro okreće. Publiku je činilo šaroliko društvo. Bilo je tu i mlađih i starijih, a Prljavci su gradu koji teče poklonili nezaboravan koncert.

Terezija Dujmović, 3. r. Medicinske škole u Rijeci

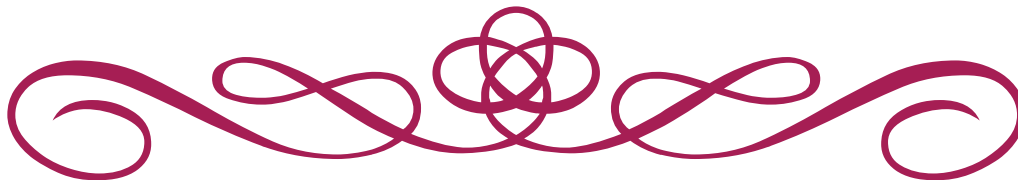
Vrijedi li socijalna distanca i za ljubav?

Ove školske godine i naš dom pogodila je svjetska pandemija, i svaka od nas otišla je u svoje krajeve. Bile smo tužne zbog razdvojenosti, ali za ljubav nikakva udaljenost nije prevelika. Ona uvijek pronade put, i sada ga je pronašla!

Na poticaj učenice Karin Juričić, započeli smo s večernjom molitvom i to preko Zoom-a. Iz toga se rodila ideja o Veselim večerima MKK. Maturantica Neli Salković i njena mala prijateljica preuzele su inicijativu, tj. organizaciju veselih večeri koje su se održavale jednom u tjednu. Za sve smo se dogovarale u našoj domskoj WhatsApp grupi. Ondje se prije svakoga susreta slala i videonajava za isti. Vesele večeri, osim što su nas zbližile, opuštale su nas i mnogočemu naučile.

Vjerujemo da će nam svima ostati u lijepom sjećanju. Jedva čekamo vidjeti se sve uživo u našem domu i nastaviti s drugom sezonom veselih večeri na jesen.

Iva Mučić, 3. r. Salezijanske klasične gimnazije u Rijeci

Maturantice 2019./2020.

Drage naše maturantice,

zahvalni smo Gospodinu na vremenu provedenom s vama, jer je ono njegov dar i milost. Teško je zaboraviti četiri godine radosti i žalosti, smijeha i plača, molitve i učenja, poštivanja pravila i pokušaja njihova *zaobilaženja...*

Sve ima svoje vrijeme pod suncem kako veli *propovjednik*. Sad je došlo vrijeme vašeg odlaska iz ovog Doma, vrijeme traženja vlastitog komadića raja na ovoj zemlji...

Hvala vam, drage naše, što smo odgajajući vas, odgajali i sami sebe. Tu, smo, priznajmo, na raspolaganju imali puno *materijala* za oblikovanje.

Budući da smo se u svakom trenutku mogli nasmijati sami sebi i vlastitim glupostima, nije nam manjkalo *zabave*.

Neka vas Gospodin štiti na vašim novim životnim putevima; pratio vas zagovor naše nebeske Majke Marije i službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Vaše odgojiteljice Katarina i Nikolina i ravnateljica s. Martina

Nieve Trifunac – Hvala draga Nieve na opuštenosti, smislu za humor i poznatoj druželjubivosti!

Gloria Radojković - Hvala ti draga Gloria, na tvojoj spontanosti, dobroti, prihvaćanju i pomaganju!

Neli Salković – Hvala ti draga Neli na tvojoj velikoj požrtvornosti i doprinosu koji si dala za naš Dom, tvojoj raspoloživosti i dobroti!

Gabrijela Gašparović – Hvala draga Gabi, na tvom obolu za naš Dom, spremnosti za pomoć našim učenicama, vedrini i ljubavi!

Petra Petak – Hvala draga Petra na komunikativnosti, druželjubivosti i osmijehu!

Karla Sorčić – Hvala ti draga Karla na svemu što si učinila za naš Dom, prvenstveno u glazbenom pogledu, na tvojoj strpljivosti, nasmijanosti, otvorenosti i spremnosti za pomoć!

Nieve Trifunac

Za mene je Dom: ZAJEDNIŠTVO

Životni moto: Što bude, bit će!

Zabavna

Pozitivna

Opuštena

Dražesna

Altruistična

Pričljiva

Druželjubiva

Vesela

Tvrdoglava

Temperamentna

Neli Salković

Životni moto: Spasi dušu – spasio
si sve!

Za mene je Dom: ODMOR

Gloria Radojković

Za mene je Dom: SIGURNOST

Životni moto: *Vivi e lascia vivere!*

Spontana
Iskrena
Skromna
Kolegijalna
Zabavna

Gabrijela Gašparović

Za mene je Dom:

PRIJATELJSTVO

Životni moto: Očekuj
neočekivano

Komunikativna
Nestrpljiva
Vedra
Kolegijalna
Iskrena

Petra Petak

Za mene je
Dom: MIR

Ustrajna
Promjenjiva
Osjećajna
Promišljena
Druželjubiva

Životni moto: Per aspera ad astra!

Karla Sorčić

Za mene je Dom: MLADOST – LUDOST

Životni moto: Dio vede, provede!

Dramatična
Ambiciozna

Iskrena
Inspirativna
Pričljiva

Intervju s učenicom Karlom Sorčić

Za početak, predstavi nam se...

Zovem se Karla Sorčić i imam 18 godina. Pohađala sam Glazbenu školu Ivana Matetića Ronjgova Rijeka i Srednju talijansku školu u Rijeci, opći smjer, te sam sve četiri godine živjela u ovom učeničkom domu.

1. Postoji li razlog zbog kojeg si počela svirati harmoniku i kada si je prvi puta uzela u ruke?

Oduvijek me glazba privlačila, i nekako sam odrasla u kraju gdje je harmonika vrlo popularan instrument. Svirala ju je i moja teta u vrtiću, a dok sam bila u prvom razredu, učenici Glazbene škole došli su ju promovirati nama prvašićima i čim sam čula njezin zvuk, zaljubila sam se u nju.

2. Koliko dnevno vježbaš svirajući?

S obzirom na to da sam pohađala dvije srednje škole, vrijeme za vježbanje bilo je vrlo kratko i teško za pronaći, tako da sam tijekom tjedna vježbala kad god sam to mogla, a za vikend od 3h do 5h dnevno ovisno o količini materijala za vježbanje i težini skladbe.

3. Sigurno je teško uskladiti obveze dviju škola, kako si to usklađivala?

Gimnazija mi je gotovo svaki dan trajala do 14:30, a glazbena je počinjala generalno oko 16:00 i trajala do 20:30, u Glazbenoj sam imala neke rupe između satova pa bi tada vježbala ili odlazila na kavu, a kada bih se vratila u dom, od 22h, počinjalo bi učenje za gimnaziju koje bi nekad potrajalo i do 2 ujutro...ali nije mi nimalo žao, isplatilo se.

4. Koja je tajna tvog uspjeha i što bi savjetovala mladima koji tek počinju svirati?

Tijekom svojeg školovanja shvatila sam da talent ne određuje uspjeh, već predani rad i ustrajnost. Ono što je najbitnije za mlade glazbenike jest velika količina strpljenja i ljubavi prema glazbi. Nije uvijek lako u svijetu klasične glazbe, ali rad i trud se na kraju uvijek isplate.

5. Kada ne bi postojala harmonika, koji bi instrument svirala?

Kada harmonika ne bi postojala, mislim da bi svirala violončelo, zato što njegova boja tona nevjerojatno nalikuje na ljudski glas i predivno zvuči uz harmoniku.

6. Koji su tvoji daljnji planovi?

Za sada želim uživati u ljetu, malo odmarati nakon mature, održati svoj samostalni koncert, ako to bude bilo moguće zbog korone i spremi se za faks.

7. Na studij ideš u Kopenhagen. Zašto baš Danska?

Odabrala sam Dansku, odnosno Kopenhagen, zato što je njihova Glazbena akademija na samom vrhu po kvaliteti znanja i organizacije studentskog života općenito. Prošle dvije godine imala sam priliku raditi i surađivati s profesorom u čijoj sam sada klasi, Geirom Draugsvollom. Njegov mi se način rada odmah svidio, a sviranje njegovih studenata je na vrlo zavidnoj razini. Odmah smo kliknuli i odlučila sam da je on profesor za mene.

8. Je li život u našem domu doprinio razvoju tvoje glazbene karijere i na koji način?

Mislim da je ovaj dom najviše doprinio razvijanju moje samostalnosti i odgovornosti, i smatram kako je za glazbenika, ambijent u kojem može vježbati izuzetno važan, a to sam u ovom domu imala.

9. Koji su tvoji dojmovi četverogodišnjeg boravka u domu? Čega ćeš se najviše sjećati? Što te najviše oblikovalo kao osobu koja si danas?

Ovo me iskustvo spremilo za dalje na najbolji mogući način, i naučilo me strpljenju i važnosti prihvaćanja drugih i drugačijih ljudi. Najviše ću se sjećati ove godine koja je bila nezaboravna i naravno odgajateljice Katarine bez čijeg bi jutarnjeg buđenja vjerojatno prespavala cijelu srednju školu, hahaha. Shvatila sam kako mi je boravak u domu bio odličan pogotovo onda kada smo svi bili primorani ostati u svojim kućama zbog Covida-19 zato što mi je moj domski život jako falio.

10. Tvoja poruka sadašnjim i budućim učenicama?

Budite marljive, jer bez rada nema ničega. Ako budete marljive, isplatit će se. Odlazite na nastavu, jer kao netko tko je morao često izostajati s nastave znam kako je teško nadoknađivati i ako ne morate nemojte izbjegavati odlazak u školu. Pomažite svojim prijateljima jer su oni ti s kojima ćete preživljavati srednju školu i budite dobre u domu. Nemojte ljutiti odgajateljice, i odlazite na portu, jer iako imate prepun raspored one će naći rupu za portu. Budućim prvašicama nemojte sestru Martinu maltretirati sa feštama u donjem domu, jer i ona mora spavati, budite tu jedni za druge i dom će biti nezaboravno iskustvo

Razgovarala: Iva Mufić, 3.r. Salezijanske klasične gimnazije Rijeka

Pola ure sporta i kulture

O šahu i mojim odličjima

Šah je jedna od najstarijih poznatih igara na svijetu. Za igru koju igraju dva igrača na ploči s figurama crne i bijele boje zasigurno ste bar jednom u životu čuli. Postoji više teorija nastanka igre, no jedna od najučestalijih, a ujedno i najzanimljivijih je priča o mudracu i kralju. Jedna varijanta priče glasi kako je kralju bilo dosadno te je rekao da će nagraditi onoga koji ga nauči najbolju igru, dok je druga ta da je mudrac htio pokazati kralju preko šaha kako kralj bez naroda ne može vladati. No, u obje varijante priče, nastavak je isti i vrlo zanimljiv... Kralju se svidjela igra i odlučio je nagraditi mudraca koji je zatražio od kralja prividno skromnu nagradu: da mu isporuči onoliko žita koliko se dobije kada se na prvo polje šahovske table stavi jedno zrno, na drugo dva, na treće četiri itd., na svako naredno polje dvostruko više nego na prethodno. Kralj je pomislio da se radi o beznačajnoj količini pa je predložio mudracu da promijeni želju i zatraži nešto vrijednije. No, on je ostao pri svojoj želji. Kasnije, kralj je bio vrlo iznenađen kada su mu rekli da u cijelom svijetu nema toliko žita da bi se moglo udovoljiti želji mudraca.

Iako naizgled dosadna i zahtjevna, šah je igra koja razvija mozak i potiče maštu. Postoje mnoge zanimljivosti o šahu poput toga da je najkraća šahovska partija imala samo 2 poteza bijelog i crnog igrača. Procjenjuje se da danas u svijetu šah zna igrati oko 605 milijuna ljudi, dok je 318.979.564.000 mogućih kombinacija za odigravanje prva četiri poteza. Najduža partija na svijetu odigrala se 1969. godine u Beogradu, a trajala je 20 sati i 15 min te je imala 269 poteza.

Moje šahovsko iskustvo krenulo je od malih nogu. Kao djecu, otac je sestru i mene naučio igrati šah te smo često skupa znale igrati. Krenuvši u osnovnu školu, sestra i ja smo započele trenirati i nastupati na turnirima. Svaki je turnir bio novo iskustvo i izazov, a polako su se počela nizati moja prva šahovska ostvarenja. Neka od njih su: dvostruka prvakinja i viceprvakinja pojedinačnog državnog prvenstva, što mi je osiguralo poziv za igranje u reprezentaciji Hrvatske na pojedinačnom svjetskom i europskom prvenstvu, nadalje prva ekipna mjesta poput najsvježijeg prvog mjesta na Prvoj hrvatskoj seniorskoj ženskoj ligi. Trenutno igram za dva kluba i uz školu pokušavam sudjelovati na što je moguće više turnira i dalje razvijati svoj šahovski talent.

Katarina Bogdanić, 3. r. Gimnazije Andrije Mohorovičića Rijeka

Proljetni šahovski turnir

U petak 28. veljače, nastavljajući tradiciju, naš Dom bio je domaćin Proljetnog šahovskog turnira na kojem je sudjelovalo pet ženskih i tri muške ekipe. Naš se Dom predstavio s dvije ženske ekipe. Prvu ekipu činile su učenice Katarina Bogdanić i Paulina Tuhtan, dok su drugu ekipu činile učenice Marie Tuhtan i debitantica Ivana Samaržija, a učenica Andrea Vuković, također debitantica, bila je u pričuvnom sastavu. U kategoriji ženskog šaha, pobjedu je odnijela prva ekipa našega Doma, dok je druga ekipa osvojila treće mjesto. Ženskoj ekipi iz Učeničkog doma Kvarner pripalo je drugo mjesto. Najboljom igračicom turnira proglašena je učenica našeg Doma Katarina Bogdanić.

U kategoriji muškog šaha, šahisti iz Učeničkog doma Sušak opravdali su prošlogodišnje prvo mjesto te ga ponovno osvojili, a slijede ih šahisti iz Učeničkog doma Podmurvice i Učeničkog doma Lovran.

prof. Nikolina Matić, odgojiteljica

Etno kutak

U ovom smo broju Godišnjaka, a nadamo se i u idućim brojevima, odlučili predstaviti jedan kraj odakle dolaze naše učenice. I tako smo sa primorske adrese preselili u jedan predivan grad u našoj unutrašnjosti. Zadatak je dobila učenica Kristina Grčević.

MOJE MJESTO – OTOČAC

Ja sam Kristina Grčević. Dolazim iz Otočca. To je malo mjesto u Lici. Ima 9238 stanovnika. Grad Otočac sastoji se od 22 naselja, a to su: Brlog, Brloška Dubrava, Čovići, Dabar, Doljani, Drenov Klanac, Glavace, Gorići, Hrvatsko Polje, Kompolje, Kuterevo, Ličko Lešće, Lipovlje, Otočac, Podum, Ponori, Prozor, Ramljani, Sinac, Staro Selo, Škare i Švica.

Otočac ima mnoge znamenitosti, a to su: Kula na Fortici, muzej Gacke, GPOU, Majerovo vrilo itd. U našem mjestu mnoge mlade i starije gospođe izrađuju suvenire koji su prijeko poznati po Hrvatskoj. Otočac ima vrlo razvijen turizam, a najčešći turisti su: Kinezi, Japanci, Nijemci, Amerikanci itd. Turističke atrakcije su: rafting, vožnja quad vozilima i radionice. Narodna nošnja je simbol grada, a izgleda kao na slici desno.

Otočac jednom na godinu organizira Eko-etno. Eko-etno je festival kuhanja gulaša. Timovi najboljih kuhara se natječu i tko pobijedi osvaja putovanje.

Također ima još zabavnih manifestacija kao što su: Smotra folklora, Ilinje, koncerti itd.

Duhovna glazba - predivan Božji dar

Došla sam u Rijeku početkom rujna 2016. godine, upisala Prvu riječku hrvatsku gimnaziju i Glazbenu školu Ivana Matetića Ronjgova Rijeka i mislila da je to to. Upravo sam se odvojila od obitelji, trebalo se naučiti živjeti u potpuno novoj okolini doma, a uz sve to pritiskala je i težina dvije škole. Tko bi normalan pomislio da imam još vremena u životu?!? Ali Netko je mislio drugačije...

Prvi dan nastave imala sam prvi sat pjevanja sa svojom profesoricom Ingrid Haller koja mi je na kraju sata uputila mili pogled i rekla: “Čuj Neli, vodim jedan zbor, pjevamo klasičnu duhovnu glazbu, željela bih da nam se priključiš, ima nas dosta tako iz Glazbene i pjevački obrazovanih, a ekipa je odlična. Što ti kažeš da dođeš navečer na probu pa vidiš jel’ bi to voljela?” Bez previše razmišljanja pristala sam, ne mogu ništa izgubiti.

I doista nisam izgubila. Dobila sam toliko velikih stvari u tom zboru da mogu Bogu biti samo zahvalna što me poslao na tu probu. Zbor je to u kojem su ljudi divni, a uz to i predivno pjevaju. U vrlo kratkom vremenu zbor Schola Cantorum Rijeka je postao moj dom, utočište, obitelj i ljudi koji će ostati u mom srcu zauvijek. Najvažnije od svega jest što je zbor specificiran za izvođenje klasične koncertne duhovne glazbe. Pjevanje u takvom zboru ponajprije je razvilo moj glas u pravom smjeru, a uz sve to moja je duša bila zbrinuta. Ja sam se odmarala svakog trenutka proba, nastupa i natjecanja. Koliko god fizički bilo teško nešto izvesti, toliko više se duša odmarala, punila, hranila i rasla. U četiri godine pjevanja osjetila sam toliko trenutaka molitve, istinskog razgovora s Gospodinom kroz note. Više puta dogodilo se da sam na probu došla iscrpljena do krajnjih granica, a izašla sam izliječena i puna nove snage, spremna za nove pobjede.

Možda je baš duhovna glazba ono što svakom od nas treba u životu, starom ili mladom. Trenutci istinskog odmora duše i punjenja baterija jer Sve mogu u Onome koji me jača! (Fil 4,13). Mene je cijeli život, a posebno ove četiri godine, jačao kroz duhovnu glazbu i na tome daru sam Mu vječno zahvalna!

Neli Salković, 4. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova Rijeka

Riječ, dvije...

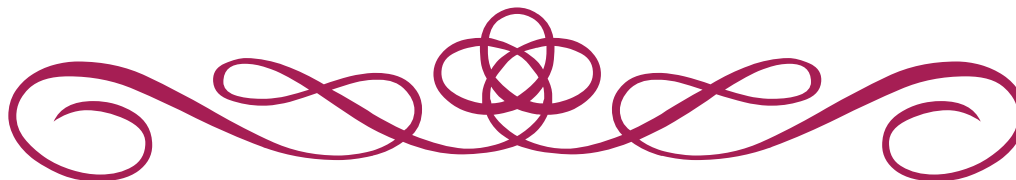
Mojih deset godina

„Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži“, reče jednom Marija Krucifiksa Kozulić. Ni težeg, a ni odgovornijeg i pred Bogom i pred ljudima, dodala bih. Čudni su putevi kojima Gospodin svakoga od nas privlači k Sebi...Mene je, primjerice, doveo u srce svog Srca: u Družbu Sestara Presvetog Srca Isusova, na radno mjesto odgajateljice u Ženskom učeničkom domu Marije Krucifikse Kozulić. Još i danas se sjećam svoje prve ravnateljice, s. Nikodeme, koja me je koječemu naučila i poučila. Sjećam se i druge ravnateljice, s. Anite, s kojom dijelim nezaboravno iskustvo sedam prekrasnih godina života i rada. Zahvaljujem Bogu na svim dragim kolegicama i kolegama, suradnicima i supatnicima...bez svakoga od njih ponaosob nikad ne bi bio moguć cjelovit i potpun domski život kakvog poznamo.

Ovih deset godina, koliko iznosi i moj radni staž na ovom mjestu, proletjelo je jako brzo, imam osjećaj kao da sam tek jučer počela raditi. Puno je učenica, tijekom tog vremena, prošlo ovim prostorima; svaka od njih ima i imat će posebno mjesto u mom srcu jer je svaka jedinstven i neprocjenjiv Božji dar. Malo sam ja odgajala njih, a malo su i one mene...a sve nas skupa Gospodin. Mislim da je to bilo najočitije u takozvanim „teškim“ situacijama, budući da su baš one najviše pomogle izgraditi i mene i njih. Učiti i poučavati vlastitim primjerom – to bih istaknula kao najvažnije sredstvo u odgoju djece i mladeži, što su, uostalom, svojim iskustvom potvrdili i naša Utemeljiteljica, sv. Ivan Bosco i mnogi drugi.

Za kraj, završila bih riječima omiljenog zaštitnika mladih, sv. Ivana Pavla II.: „Dragi mladi, uzmite svoj život u svoje ruke i napravite od njega remek-djelo.“

Katarina Štambuk, prof.

Teologija tijela – sv. Ivan Pavao II

Jedan od životopisaca svetoga pape Ivana Pavla II. slikovito naziva njegovu teologiju tijela bombom koja će eksplodirati u 21. stoljeću. Živimo u vremenu velike krize ljudskog dostojanstva i jedne moralne i seksualne dekadencije kada je čovjekova spolnost svedena na vrlo površnu, pa čak i životinjsku razinu. Teologija tijela svetog pape Ivana Pavla II. je odgovor baš na takvo vrijeme. Ona zahvaća čovjeka i njegovu spolnost na vrlo dubok i širok način. Papa nam tom tematikom na poseban način stavlja na srce promišljanje o spolnosti koja je sveta u Božjem naumu s ljudskim rodnom. Osim što to obuhvaća bračnu ljubav i sjedinjenje muža i žene koji po sakramentu braka postaju jedno tijelo i jedna duša, govor o spolnosti tiče se svakoga čovjeka, pa i onih koji žive u djevičanstvu i celibatu poradi poslanja i poziva kojega imaju od Gospodina.

Brak muža i žene nije svrha samome sebi i nije vječan. Kako nas Crkva uči on traje do smrti što je jasno vidljivo u formulaciji koju često čujemo na vjenčanjima: "...Dok vas smrt ne rastavi." Svrha ovozemaljskog braka je doći u onaj nebeski brak koji se odnosi na sjedinjenje Boga i svake pojedine duše koja će prihvatiti milost spasenja. Blaženi Karlo Habsburški je svojoj ženi Ziti na dan vjenčanja rekao: "Hajdemo jedno drugome pomoći doći u nebo". Upravo u tom kontekstu možemo promišljati o današnjem Evanđelju u kojemu nam Gospodin govori sljedeće: "Oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća." (Lk 20, 35) Brak bi trebao biti škola sebedarne ljubavi koja time postaje izvrstan put prema nebu, prema onomu vječnomu braku u zajedništvu s Bogom i svima svetima. Na tom putu sebedarnog življenja u istinskom bračnome ili općenito ljudskome životu, smeta nam naša sebičnost, ranjenost i sve ono što je nastalo kao posljedica grijeha i što se opire logici sebedarne ljubavi. Istinska sebedarna ljubav nužno je i plodna jer u sebi nosi preobražavajuću snagu. Bog koji je apsolutan i savršen, po biblijskoj objavi i tumačenju Crkve u sebi jest savršena Ljubav i izvor svake svetosti. Sve one osobe koje se ponizno otvore tomu nepresušnom izvoru ljubavi postaju preobražene snagom te ljubavi koju su primile po Kristu, čime postaju sposobne drugima donositi tu sebedarnu ljubav. Onaj tko primi Božju ljubav u svoj život, biva ozdravljen i oduševljen tom ljubavlju, i u sebi čezne tu ljubav podijeliti s drugima.

Stvarnost međusobnog darivanja i primanja dara i življenja uzajamne ljubavi na poseban način je moguća među supružnicima koji su kadri postati slika koja govori nešto o Bogu samome. Bog u sebi samome jest savršena Ljubav koja nam se želi darovati i učiniti nas darom za sebe samoga, ali i za svoje bližnje. Muž koji je povezan s izvorom Božje ljubavi postaje kadar tom ljubavlju koju prima od Boga ljubiti ženu. Naravno, vrijedi i obrnuto, te u toj predivnoj dinamici primanja i darivanja ljubavi, ljubav supružnika raste, te oni

uistinu postaju jedno drugome sredstvo za dolazak bliže Bogu i put prema nebu. Taj put je često posut i trnjem, ali to nije tragedija jer upravo teškoće mogu pomoći kako bi supružnici postali još zreliji i postojaniji u ljubavi. Molimo za naše obitelji da se svakim danom više otvore neizmjernom izvoru Božje ljubavi i budu jedno drugome predivan dar po kojemu će doživjeti predokus neba već ovdje na zemlji i biti jedno drugome pomoć na putu prema nebu. Oni koji se otvore takvoj milosti zasigurno će svojim primjerom i svjedočanstvom života pomoći mnogim drugim ljudima koje susreću, kako bi joj se i oni otvorili. Molimo i za naše mlade da izbjegnu nepotrebna lutanja i ranjavanja na području spolnosti i da se odluče živjeti čistoću prije braka, a u braku uživati spolnost na dubok i blagoslovljen način.

fr Ivan Dominik Iličić, OP

**Dragi mladi
uzmite život u
svoje ruke i
napravite od njega
- remek djelo!**

Ivan Pavao II.

Budimo kreativni

Na sljedećim stranicama upoznajte kreativnu stranu naših učenica. Od ukusnih i jednostavnih jela do umjetničkih djela...

Iz kuhinje naših učenica

Muffini od banane

Sastojci:

- » 130 g šećera
- » 100 ml ulja
- » 2 jaja
- » 2 banane
- » 200 g brašna
- » 1 žlica praška za pecivo
- » 1 vanilin šećer
- » ½ žličice soli
- » 1 žličica cimeta
- » 1 red čokolade za kuhanje

Priprema:

1. Zagrij pećnicu na 180° C
2. U usitnjene banane dodaj jaja, šećer i ulje te sve izmiksaj
3. U posebnoj posudi pomiješaj brašno s praškom za pecivo, soli, cimetom i vanilin šećerom. Sve to sjedini s tekućom smjesom.
4. U izmiješanu smjesu dodaj komadiće čokolade te promiješaj
5. Smjesu podijeli u kalupe za muffine i peci od 15 do 20 min. Probodi čačalicom i provjeri je li pečeno.

Dobar tek želi Vam Petra Magdić!

Wok s piletinom i povrćem

Sastojci:

- » 500g pilećeg filea
- » 2 zelene paprike
- » 2 crvene paprike
- » 2 tikvice
- » 2 mrkve
- » 1 srednja glavica luka
- » oko 100g gljiva
- » 1 poriluk
- » 1 konzerva kukuruza

Priprema:

1. Narezati pileće ili pureće filee na komadiće te ih uvaljati u smjesu začina (vegeta, curry, sol, papar, kurkuma, crvena paprika-po želji).
2. Pustiti da malo odstoje te za to vrijeme početi rezati povrće
3. Peći meso na malo (maslinovog) ulja, na naglo, dok ne poprimi zlatnu boju.
4. Luk: narezati ga na kockice i prvog popržiti na ulju koje je ostalo od mesa.
5. Paprika: narezati paprike na uske trakice te staviti na tavu, na ulje od mesa te na narezani luk da se malo poprže, ne da se raskuhaju.
6. Tikvice: nasjeći tikvice na kockice, ako imate domaće možete i s korom, te ih kratko popržiti na tavi, max 2 min.
7. Poriluk: treba ga narezati na kolutiće te kratko ubaciti na tavu.
8. Gljive: šampinjone narezati i staviti na tavu, dok ne poprime zlatnu boju.
9. Mrkva: mrkvu narezati na štapiće te ju kratko staviti na tavu, dovoljna je 1 min, samo da malo poprimi okus drugog povrća, ali da ostane hrskava.
10. Skuhati rižu ili tijesto uz wok.
11. Na kraju sve meso i povrće vratiti u tavu, još začiniti s kurkumom ili curryjem i za kraj malo promiješati!
Vrlo jednostavan ručak!

Dobar tek želi Vam Josipa Bogović

Pjesme i slike

Ona je smisao

Svježina vedrog neba
I topli osmijeh sunca,
Podižu me.

Pred mojim je očima
Izložba predivnih slika,
Žarkih boja.

Popraćena izvedbom zvukova života,
Dječjih glasova i vreve grada.
Poput malog cvjetka
Sve to upijam i uživam.

Uživam u onome – živjeti.
Moj bitak je dragocjen.
Smisao nalazim
U ljubavi.

Jedna je Ljubav
Izvor svih ostalih.
Po njenom ranjenom srcu
Naše se iscjelilo.

Za što je ljubav
Ako nije dana?
Svaki otkucaj srca
Jest primanje i darivanje
Ljubavi.

I to, to je život...

Iva Mučić

*Posvećeno mojoj cimerici
Rijeka, 2019.*

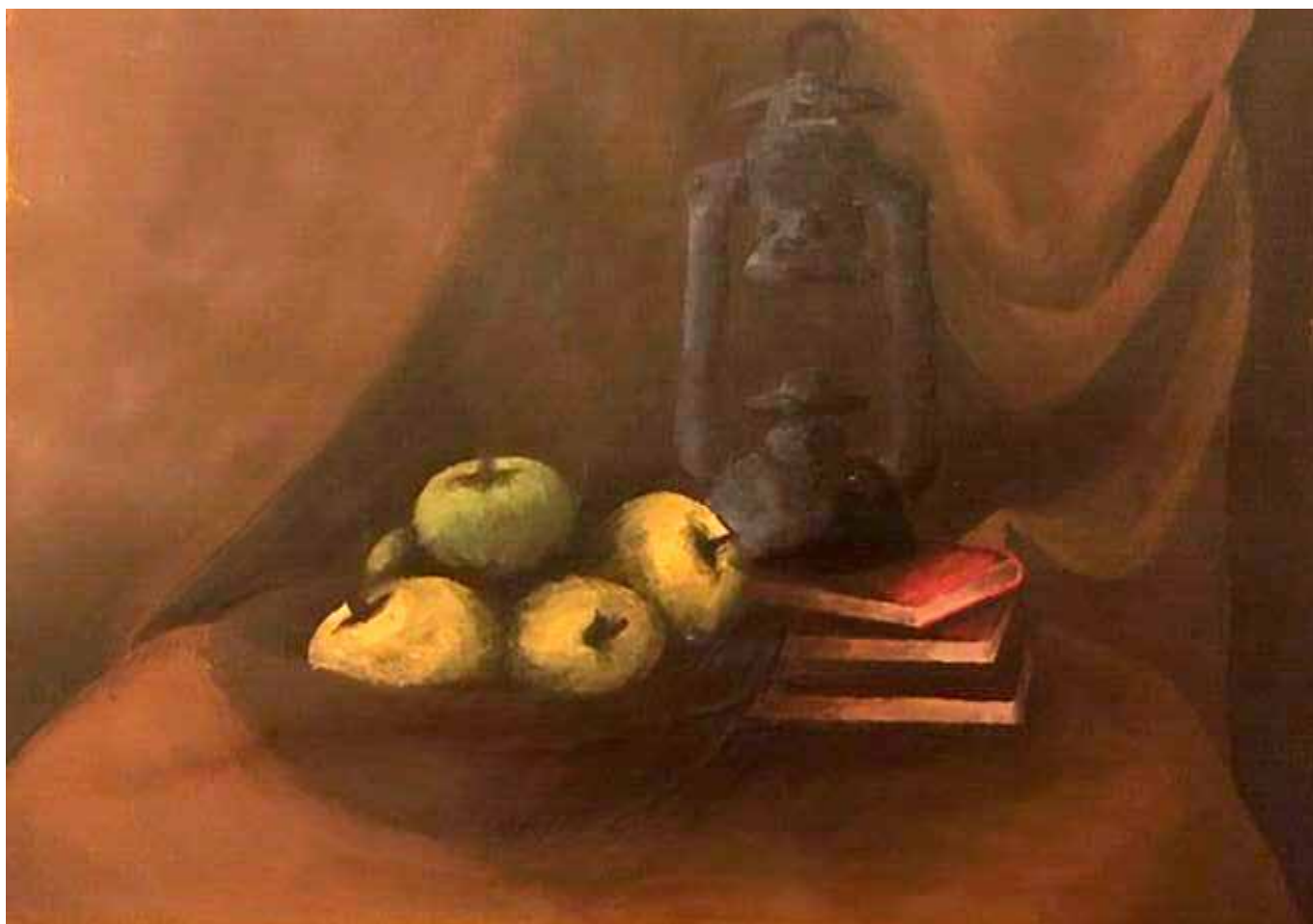
Marija Blašković, 2. r. Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci; Motiv mrtve prirode; Tehnika: Kolaž

Dođi u najbolji Dom

U naš dom se upiši
I svoje muke obriši.
Pridruži nam se ti
I s ljubavlju ćemo te dočekati.
Kada ujutro zazvoni zvono
Već znaš da slijedi buđenje ono.
Svoj doručak ćeš pojesti
I lagano u školu krenuti.
Nema ljepšega kada se iz škole vratiš
I kod domskih prijateljica svratiš.
Zajedno se najedete za ručak
I zadrijemaš na trenutak.
Kada vrijeme učenja završi
I pričekáš da tvoja cimerica zadaću dovrši.
Idete prošetati
Jer to nijednoj neće smetati.
Nakon večere najbolje
Provedi svoju večer bolje
Uz ravnateljčine večernje razgovore
Nećeš imati noćne more

Ana Vedriš,

1. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Arwen Kamienski, 1. r. Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci; Tehnika: kombinacija tempere i akrilne boje

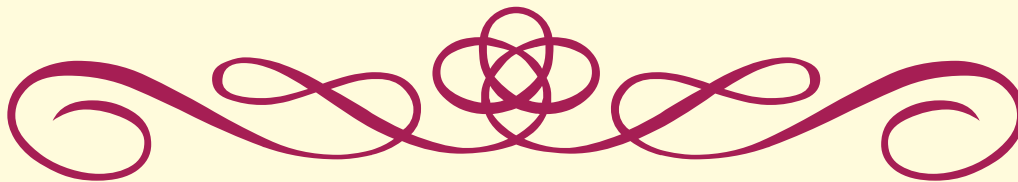
Tvoja će te riječ opravdati

Na stolu Mir kraljuje u ovoj Svetoj noći.
Zvona biju svoj stoljetni Credo, moj Mateju, moj Čovječe!
O, Izaijo, jedno Prorokovano Dijete sada sniva svoj san.
Vidiš li blagost Majke kojom bdije nad Njim dok pahulje nježno igraju u noći?

Tvoje će te djelo spasiti
ne budeš li kao lupež nakićenim ulicama samo hodao,
a ne vidio ogoljele oči siromaha dok zvijezde sipaju spas dušama i pripravljaју pute.
Tvoje će te ruke osuditi
ne budeš li znao njima grliti bolesne, nemoćne, ostavljene...

Tvoja će te riječ opravdati
budeš li znao u jednostavnosti hodati prema Vječnosti,
tamo gdje Ljubav i Život uvijek pobjeđuju,
budeš li znao tješiti ono Dijete što plače, blizu nas, samo i zaboravljeno:
To Isus je naš! Maranatha!
Dođi i ostani, ne žali...
Za Ljubav, za Kruh, za Svjetlost u ovoj noći.

Valentina Ceranić, prof.

*Príjateľi su načín
na koji se Bog bríne
o nama*

N.N.

